

PRAMÍNEK

Č. 86 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 1-2/2019

MÁM RÁD

Jiří Žáček

Mám rád všední dny,
protože zázraky se nikdy nestávají
v neděli ani ve svátek.
Mám rád jednorožce ustájeného v dětském pokoji.
Mám rád zamilovanou řeku spěchající k moři
na dostaveníčko s veletokem.
Mám rád stroj času ČZ 125 z roku 1950,
který mě dokáže dopravit do dětství.
Mám rád číslo „pí“,
protože je příbuzné s ptáky.
Mám rád plnicí pero napěchované inspirací.
Mám rád mladíky, kteří věří,
že nikdy nezestárnou a nezemřou.
Mám rád sněhuláky snící o tropické Africe.
Mám rád sokola kroužícího v povětří
při vzdušné inventarizaci polních trpaslíků.
Mám rád zubící se delfíny
v mořském příboji na slapské přehradě.
Mám rád stromy,
které chtějí vyrůst až do nebe.
Mám rád dětskou tlapku ve své dlani
při výletě kolem světa v sedmimílových botách.
Mám rád Tajuplné ostrovy, Ostrovy pokladů
i Ostrovy nesplněných přání.
Mám rád 30. únor,
který je jen jedenkrát za věčnost.
Mám rád tajné dveře
vedoucí z mého snu do tvého.
Mám rád jabloně,
které z rozpustilosti rodí hrušky.
Mám rád ministerstvo pro střídání ročních období,
zvláště jeho odbor pro koordinaci ptačího štěbetání.
Mám rád gentlemany, kterým je trapné
mít pravdu častěji než jednou denně.
Mám rád cigaretu Nevermore
vyšlukovanou na prázdné mořské pláži
při večerním východu slunce.
Mám rád vítězství pravdy a lásky
nad humanitárním bombardováním.
Mám rád psy, kteří naslouchají hlasu svého pána,
a pány, kteří se svým psem vyjí na měsíc.
Mám rád města,
na něž se dá hrát jako na hudební nástroje.
Mám rád Einsteinův jazyk
vypláznutý na 20. století.

Třetí poločas (2009)

*Sbírka lyrické poezie Jiřího Žáčka, vyzdobená grafikami
Vladimíra Suchánka z nakladatelství Šulc a spol.*

PŘEDJARNÍ ŠTĚBETÁNÍ

A máme tu únor přezdívaný „měsíc hladu“. Naše populace na tuto jeho přezdívku již dávno zapomněla, neb žijeme ve velké hojnosti. Přirozeně v tomto období dny byly ještě mrazivé a zásoby v sýpkách se tenčily. Letošní začátek února mi však spíše připomíná „Apríl“. Při procházce jsem před dvěma týdny zaslechla první ptačí hlásek a s každým dalším dnem jakoby se probouzeli další muzikanti ptačího orchestru.

Pokračování na straně č.2.

OHLÉDNUTÍ ZA ZIMNÍM VÁNOČNÍM ČASEM

Požehnání tříkrálové...

I letos jsme u svých domovů uvítali „Tři krále“. Brzy ráno se sešli tradičně Honzík, Šimon a Amálka se svými převleky, lucerničkou, křídami a zelenou větvíčkou. Vyrazili s chutí a písničkou k prvním dvě-
řím.

Požehnání tříkrálové...

*Pokračování
z titulní strany.*

Všude jsme byli příjemně přivítáni a odměněni. Jsem ráda, že se u nás na vsi dodržují české zvyky a tradice. Tato tradice je jedna z těch co nám do domovů přináší štěstí, zdraví a lásku. Na fotkách není vidět, že nám bylo trochu zima, ale je vidět snaha dětí. Někoho bolely nohy, někoho záda, a tak jsme se doma odměnili teplou kávou a čokoládou. Všem, i těm co jsme doma nezastihli, přejeme hezký a šťastný rok 2019.

R. Folprechtová

PŘEDJARNÍ ŠTĚBETÁNÍ

Pokračování z titulní strany.

Už se také jistě těšíte na jaro, teplé sluneční paprsky a rochání se na zahrádce. Je však ještě brzy pracovat s půdou, a tak možná plánujete, co vysadíte pro obživu, co pro krásu a co vyzkoušíte za novinky. Pokud však rádi pozorujete malé opeřence na svých zahradách, ráda bych vás upozornila na první sčítání ptactva na krmítkách v České republice, které probíhalo 4. - 6. ledna. Výsledky sledování druhů a počtu ptactva pomáhají sestavit obrázek o reálném stavu našeho životního prostředí. Tento program jistě bude pokračovat dál, zapojit se může každý, více najdete na webových stránkách krmítka.birdlife.cz včetně informací jak ptáky správně přikrmovat a též pěkných ilustrací, podle kterých jistě poznáte, jaké ptačí kamarády ve svém okolí máte.

J. Rukavičková

Sýkora koňadra

Vrabec
polní

Zvonek zelený

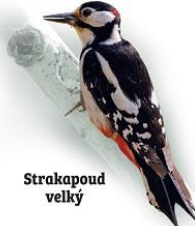
Brhlík lesní

Drozd kvičala

Hýl obecný

Strakapoud
velký

DEVÍTKOVÉ ROKY POHLEDEM KRONIK A OBEČNÍCH KNIH

Když jsem vloni na začátku roku psala, že snad žádné jiné roky nejsou tak bohaté na různá výročí než ty, které končí osmičkou, docela jsem se takříkajíc „sekla“. I ty „devítkové“ nabízejí spoustu zajímavostí a událostí, které kdysi hýbaly životem naší obce. Pojd'te zalistovat spolu se mnou knihou protokolní pro obec Bačalky, knihou zápisů dobrovolného sboru hasičského obce Lično a kronikou z pera pana řídícího Kopeckého. Text je opsán tak, jak jej zaznamenali místní kronikáři, jednatelé či „viboři“ zastupitelstva, třídící hledisko je rok, nikoli zdroj.

Z kronik vybrala Pavla Kaprasová

1909

- Hned na 1. zasedání zastupitelů Bačalek dne 14. ledna ustanoveno bylo, že „ponocnymu bude se vyplacet 80 korun přímo od obce Bačálské“ (*rozuměj ročně - pozn. redakce*).
- Na žádost místního sboru dobrovolných hasičů přispěti 25 lahvemi piva při oslavě jubelni 60-tileté panování jeho Veličenstva c.k. Frant. Josefa I. usnešeno přispěti z obecní kasi.
- Na žádost listonoše p. Bedřicha Mouchy usnešeno zase mu přispět jak obyčejně 2 koruny
- Za příčiny pádu přístavby 5té třídy školi v Osenicích usnýt se pro svůj prospěch stavby školi místní. Usnešeno postavit školu místní společně s obcí Ličnem.
- žádost Anny Chromouské o podporu chudinskou příznivě vyřízena a usnešeno platit ji ročně 8 korun.
- Stran stavbi studni usnešeno vrtati 5 metru aneb as do 25ti metru hloupi u hoření studně u božích muk hledání vody vrtati 10ti metru
- Stran započati stavby silnice usnešeno začiti stavbu od hranic Veselických okresu Sobočekého.
- Proměřování profilu silnice proměřeno p. ředitelem okresni kanceláře p. Blažejem Kolarským a obecním vybořem.
- Vaclav Holuška (*tehdejší starosta - pozn. redakce*) jako zastupce obce ukoupil podzemek čkat.349 v Rabakově od Josefa a Antonie Smetanových z Podlužan za cenu 2.100 korun s vyhrazením na proskoumání pisku obecním vybořem (*vytěžený písek sloužil k výstavbě silnice; dodnes jsou tyto pozemky na Rabakově ve vlastnictví naší obce – pozn. redakce*)
- Koupiti 10 krumpachu od Adolfa Arnoldy v Libáni. Timto prokram vyčerpan a schuze skončena.

1919

- Maršiku Františku obecnímu poslu navržen drahotní přídavek 30 Kor na rok 1918.
- Starosta zdělil že velkostatek Detenice zaslal částku 52K 62h na zaplacení dluhu a na pořízení zvonku. Stran zvonku usnešeno dát nahoru nad zvonek přidělat takovou dřevěnou korunu aby zvonek neměl větší převah aby se lepší zvonilo. Dne 7. ledna byl nový zvonek vážící 33 kg zavěšen. Byl koupen za 286 K 10h.
- 20. února zaslal Národní výbor v Praze petici o rozdělení velkostatkářské půdy drobnému lidu.
- V březnu byla konána sbírka žáky obecné školy na kovový poklad naší republiky a sebráno bylo v Ličně a na Bačalkách 1.000 g stříbra a 12 g zlata.
- Dne 11. května konána byla slavnost sázení lípy. Lípa byla pojmenována „Československou lípou“. Po zasazení lípy byla pořádána na zahradě pí Klabanové „Májová slavnost“, na níž děti provedly národní tance a „Královničky“. Účastní byli i členové divadelního spolku „České srdce“ v Ličně, sbor hasičský z Lična i Bačalek a mnoho lidí z okolí.
- Dne 3. října vypukl požár ve stodole p. F. Cidlina č. 11 ve 3 hodiny 30 minut. Stodola shořela.
- Soukal Antonín žádá o příspěvek na pohřeb Šolcové. Usnešeno mu přispět polovičku na truhlu což činí 70 Kor.
- Stran prodání podzemku Frant. Šantročkovi usnešeno že zdali bude chtít dát za sáh podzemku 5 Kor. A za všechny stromky 25 Kor že se mu to prodá jest toho 20 sahu.
- Ve volných návrhách návrhem p. Josefa Doškáře usnešeno dat vyšprajcovat pumpu ve velký studni a pod Soukalovejma opravit
- Volby nové konány byly na den 30. června 1919. Za starostu vybrán Vojtěšek Jan, za náměstka Nešněra Václav. Za prvního radního Cidlina Frant., za druhého Opl Frant.
- Frant. Ortovi se ponechává oprava a obilení hasičské zbrojnice za 25 K jak sám si podal.
- Obecní výbor se usnesl aby 28. říjen byl uctěn jako výroční den památkou.
- V r. 1919 narodilo se na Bačalkách 5 hochů 3 děvčata. Zemřeli 3 muži a 2 ženy. Sňatky byly 3.

1929

- Nový rok začal abnormálním počasím. V únoru nastaly tuhé mrazy jakých není v obci pamětníka. 11. února bylo u nás 20 stupňů R mrazu (největší mráz od r. 1775). V zahradách pomrzlo velmi mnoho stromů. Obec naše bohatá na třešně (třetí na jičínském okrese) přišla téměř o všechny třešně.

Též hojně ptactva a zvěře pomrzlo, někde i slepice, v jednom místě i koza a vepř. Následkem mrazů byla škola od 16. února do 1. března zavřena. Většina lidí onemocněla chřipkou. Jaro, léto i podzim byl velmi příznivý. **Pršelo málo, takže v listopadu a prosinci se již nedostávalo vody.** Přivázela se z Lična od koryta a ze studánky, která je u cesty vedoucí do Rokytňan (pod Koberovými). Polní úroda byla velmi pěkná, zejména úroda brambor byla bohatá.

- V tomto roce byla vystavěna nová hasičská kůlna nákladem hasičského sboru a divadelního ochotnického spolku, který v ní má své skladiště.
- Ve školním roce 1928/1929 navštěvovalo školu 72 žáků (I. třída 36 žáků, II. třída 36 žáků). Dle náboženství bylo 57 římských katolíků, 9 vyznání československého a 6 bez vyznání. Knihovna žákovská má 198 svazků, učitelská 64 svazků. Obecní knihovna má 244 svazky. Čtenářů bylo 19, počet výpůjček 428.
- Divadelní spolek měl v tomto roce 80 členů. Sehrál 5 představení (od založení 58 představení) a pořádal 5 tanečních zábav (od založení 42)
- V r. 1929 začalo se jednat o zavedení elektrického vedení do obce. Ustavilo se družstvo. Na podzim zaváděny instalace do domů. Provedení elektrizace a dodávka proudu zadána byla elektrárně v Dražicích.
- Na žádost Anny Táborské k obci by ji tato přispěla na pohřeb muže povoleno ji dát z obecní pokladny 100 Kč.

- Na žádost členů včelařského spolku by obec povolila jim na místa neplodná, k jinému nepoužitelná a ovocným stromům neškodící vysadit samice agátové se tomuto povoluje. Stromy budou majetkem obce a tato se zavazuje je do 30ti let stáří nekáceti.
- Žádost Václ. Šimáčka čp. 36 na změnu užívání cesty obecní čp. parc. 497, kteroužto seče (trávu na ni) by Šimáček zdarma užíval a po své cestě vedle pěšiny obecní by dal jezdit – se zamítá.
- Stran vybírání obecní dávky z nápojů usneseno, budiž by dávka z piva vybírána byla paušálem a to z průměrného množství dvou posledních roků vypočíst. Hostinský by platil z každého 1 litru odebraného piva obci 10 h *(to je nápad! – pozn. redakce)*
- K datu 20. 12. 1928 má sbor ličenský hasičský sbor 19 činných členů, z nichž 17 bratrů a 2 sestry, 9 členů tzv. vysloužilých a 14 členů přispívajících, z nich 8 z Lična a 6 ze Záhuby
- 10. ledna 1929 za člena přispívajícího přihlásil se pan Ladislav Jonáš, rolník v Ličně. Byl bez námitek přijat. Za člena činného přihlásil se Josef Podhajský z Lična. Lze se domnívat, že bude svoje povinnosti konat rád a řádně, hasičské cti že nikdy špatným činem nepoškodí. Byl předvolán a poučen, že přijat je v pevné víře toho, že se stane dobrým členem našeho sboru. Jmenovaný pak složil stanovami předepsaný slib dotvrzený podáním ruky veliteli.
- Sbor se usnesl pořádati letos na konci masopustu tak jako jindy opět maškarní merendu. Den bude stanoven po dohodě s panem kapelníkem Kuželem. Vstupné bylo stanoveno takto: maska 5 Kč, nemaska 7 Kč. Objednáme opět čepice s kotiliony. Vstupenky máme od plesu, rovněž špendlíky. Plagáty máme z loňska. Hudba budiž nejméně osmičlenná, dobrá. Poněvadž loňský náš ples navštívilo mnoho členů sousedního sboru bačalského, usnesli jsme, že i my zúčastníme se jejich plesu. Nebylo by to od nás hezké, abychom jim návštěvu neodvedli. – Po merendě: Maškarní merenda se nám letos vydařila průběhem i výtěžkem velmi dobře. Zábavu navštívilo 31 maskovaných občanů a mnoho nemaskovaných. Počasí bylo příznivé (sníh a mráz), dekoraci jsme měli od bratra Paličky z Libáně, hudbu dobrou.
- Dne 11. července krátce po šesté hodině odpolední vypukl na půdě obilního skladiště a šrotovny br. Bohumila Hakena v Ličně požár. Požár zaviněn byl podle výpovědi postiženého výbuchem benzínového motoru umístěného v předsiní obilního skladiště. Okamžitým zákrokem našeho sboru

byl požár vzápětí uhašen a lokalizován. Ohrožený sousední objekt, stodola p. Karla Hakena, v bezprostřední blízkosti stojící, nebyl díky okamžité pomoci našeho sboru ani zasažen. Záchranných prací zúčastnilo se 15 členů.

- 17. 12. v úterý ráno vznikl oheň v Záhubech. Shořela tam stodola a obytné stavení. O požáru se u nás nic nevědělo, protože do Záhuby je od nás špatně vidět.

1939

- K datu 4. února 1939 má sbor 3 členy čerstvé, 16 členů činných a 44 přispívajících. Vzhledem k nečekaným okolnostem dnů zářijových a hlavně posléze k vyhlášené mobilizaci koncem měsíce září minulého roku – nastala přestávka ve sborové činnosti, neboť několik bratrů bylo povoláno do zbraně. Bratr velitel zdůraznil s ohledem na nedávné události, aby v dnešní době byla spolková práce konána ve větším bratrském duchu.

1949

- Po zahájení schůze v hostinci bratra Josefa Hakena na Vinohradě 4. ledna ujednáno, že se ples bude pořádati podle toho, jak bude mít volno hudba libáňská, což s kapelníkem projedná bratr Egrt Josef ml. Na zvaní se přihlásili bratři Egrt Josef ml., Škaloud J., Haken Frant. a Vokál Frant. Dále bylo jednáno bychom na ples obstarali bufet. Požádáme hospodyňky, by každá dle možnosti něčím přispěla.
- Dne 13. ledna 1949 jsme doprovodili a na hřbitově v Osenicích se rozloučili s naší přispívající členkou paní Marií Hakenovou výměnkářkou z Lična č. 16. Pohřbu se zúčastnilo 11 členů.

K událostem roku 1939 podrobněji v příštím čísle.

Perokresba Miroslav Vomáčka, www.vendyatelier.cz
Víte, jak se pozná hasič v davu?
Běží na druhou stranu než dav...

OHLÉDNUTÍ ZA ZIMNÍM VÁNOČNÍM ČASEM

Kouzlo tradic

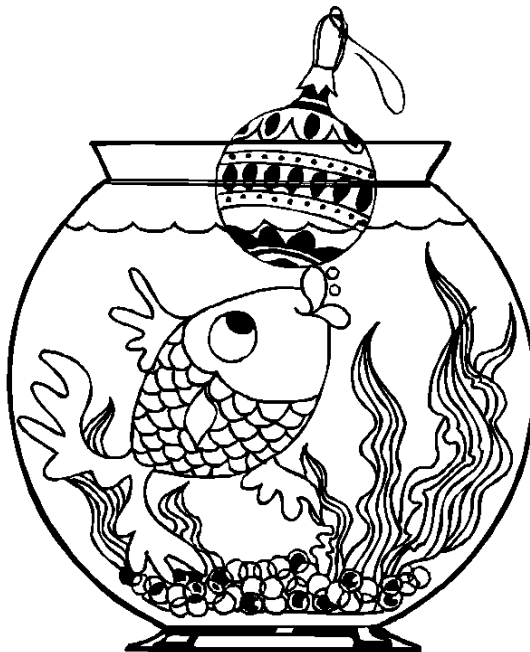
Tradiční vánoční svátky. Co to je? Co rodina, to jedinečné zvyky, tedy i sváteční tradice. Co kraj, národ, země, náboženské hnutí... to jiná tradice. K čemu jsou dobré tradice? Častou odpovědí na mou všetečnou otázku v dětství „Proč se tohle tak dělá?“ bylo: „Protože se to tak dělá?“ Na další otázku „Kdo a kde to vymyslel?“ už nebyla odpověď žádána...

Jak to tak bývá, čím jsem starší, tím více prožívám život v jeho jemnějších odstínech a tím méně řeším materiální záležitosti tradičních oslav a více si všímám, co se při oslavách děje ve vztazích mezi lidmi. Tradice vnímám jako malé zastavení se v cyklu roku, díky kterému si můžeme uvědomit hranice a možnosti lidského života, poděkovat za vše dobré, čeho se nám dostává, a uvědomit si, co je důležité a co ne. Roční, měsíční, týdenní či denní cykly mi dávají oporu, že život má určitý řád a co jsem nezvládla nyní, mohu zkusit prožít laskavěji v dalším cyklu.

Letošní vánoce jsem si dovolila zpomalit. Respektovat to, že čas adventu je přirozeně jako v přírodě čas zklidnění. Cesta dovnitř k sobě a ke svým blízkým. Při přemítání, jak strávíme Štědrý večer a vánoční svátky a plánování konkrétních věcí, se najednou vynořily dotěrné nepříjemné vzpomínky na nedorozumění z předešlých let. Dohady a chaos... kdy se ozdobí stromeček, kdy se pojede zapálit svíčka na hřbitov, co bude k večeři a v kolik... Bez špičkování a vzájemného pošťuchování by život byl nudný, ale někdy toho bylo moc... A tak jsem si řekla, že letos mým kompasem v rozhodování nebude má plánující hlava, ale pocit pohody na srdci. Jen tak být, nelpět na svých tradičních zvycích a nevytvářet si odpor k ničemu a nikomu. Prostě nechám vánoční přípravu plynout jako příběh rybí polévky.

Když jsem byla ještě školou povinná, moje babička měla velmi ráda tradiční rybí polévku – hodně zahuštěnou, s kousky všeho možného, co kapr nabízí. Byla jsem vychovaná tak, že jsem nesměla okamžitě nahlas necenzurovaně vyjádřit, co mi naskakovalo v hlavě za myšlenky. „Fuj to je smrad, mně je z toho blbě...“ To mi tehdy běželo hlavou, když se rybí hlavy varem převalovaly v hrnci. Potichu jsem se vytratila z kuchyně a zapojila do vánočních příprav v jiném koutě domu. Na nazdobeném štedrovecerním stole měl každý člen rodiny i případný pocestný připraven mělký a hluboký talíř. Všichni stolující museli

mít hluboký talíř „umazaný“ alespoň od jedné malé naběračky rybí polévky. Moje lžice se snažila vyhnout kouskům čehosi v polévce a nabrat jen tekutinu. Protože babička poměrně dost solila, olíznout lžici nebylo tak strašné. Než jsem měla svou domácnost, tak mi ta naběračka rybí polévky jednou za rok docela zachutnala. Uteklo dalších 15 let a já navrhla chlapům doma: „Co takhle rybí polévka z kapra?“ „FUJ, to neže...píp...píp!“ O rok později prohlásila mužská část rodiny na návštěvě u příbuzných: „To je dobrý! Co to je? Proč si to neuvaříme? To chci taky!“ Suše jsem poznamenala: „To je rybí polévka!“ Tím nastala éra úžasných rybích polévek několikrát do roka a většina členů rodiny se

na ně těšila. Ba se i polévky vzájemně koštovaly a vyměňovaly.

A jak to tedy probíhalo letos u nás před Vánoci. Když jsem pro nenadálé pracovní povinnosti s těžkým srdcem připustila to, že nebudou umytá dost hustě špinavá okna a nebude generální úklid v obytné místnosti, 3 dny po té přišel volnější den a ještě se mi členové rodiny nabídli s pomocí. Když jsem pustila vztek na společný rodinný chaos ve skladu a smutek, že má milovaná památeční vánoční výzdoba už letos asi nebude, týden na to na mne tak nějak hledaná krabice sama vykoukla a i stromeček byl včas a hezky ozdoben. Nechtělo se nám stát asi 33. v pořadí ve frontě na kapry na sádkách. Odevzdání, že kapr asi nebude, jsme při projíždění libáňským náměstím zahlédli kádě bez zákazníků a zakoupili chuťově skvělé kapříky. A co na tom všem bylo nejkrásnější, že jsem nehonila sama sebe ani druhé a vánoční přípravy se tak nějak děly samy od sebe - společné rodinné dílo. O milá překvapení nebyla nouze a také perníčky jsme společně pekli a bylo jich hojně. Na ozdobu, na trh, pro přátele, do bříška. Děkuji za hojnost kterou máme, že když už perníčky nechtěl nikdo ani vidět, i slepice si přišly na své.

A děkuji také, že jsem pustila představu, že na štedrovecerním stole musí být tradiční zahuštěná rybí polévka. Místo toho jsem se otevřela návrhu (mezi námi, dva roky jsem jej sabotovala) připravit čistý rybí vývar s knedlíčky. Byl fantastický! Téměř nebylo poznat, že polévka je z ryby.

Takže co osobně považuji za dobrou tradici? Dělat to, co nás spojuje. Sejit se a ve vzájemné úctě tolerovat svou jedinečnost, nelpět umíněně na svých představách a detailech, otevřít se novým možnostem. Nechat pulsovat život v nás bez konfliktů. Ne vše staré je dobré, ne vše nové je špatné a naopak. Hlavně že máme vůli být spolu.

J. Rukavičková

Jak bylo o Silvestra?

No jo, já vím, na tuto otázku by každý odpověděl po svém, a asi každý i trochu jinak. Pro mne je poslední den v roce už po nějakých 10 let dnem výletu, výšlapu či procházky do blízkého okolí. Nebylo tomu jinak ani letos. V Dolním Bousově jsme se doslova museli vecpat do vlaku směr Sobotka, kde jsme také rychle a rádi vystoupili. Ne proto, že by zde nebyla dobrá nálada, právě naopak, ale veliké dusno a šlapání po nohách stojícím vedle v uličce, bylo velice nepříjemné. Když jsem se takhle propadla k nohám jednoho z cestujících, ozvalo se: „dobrý den, jak je na Bačalkách?“ Ano i v tento den, v tomto vlaku, můžete potkat sousedy, s nimiž se skoro celý rok nepotkáte, a najednou... Prostě paráda!

Přesto jsme byli rádi, že jsme z té tlačence venku, a tak jsme se vydali do Oseku. Zde na nás totiž čekal příjemný mladík, a hle, on to pan starosta David Horák s klíčem od kostela a zvonice, překrásné to památky.

Od kdy tu kostel stojí, záznaky nejsou. Ale že byl zničen poprvé v roce 1430, to se ví.

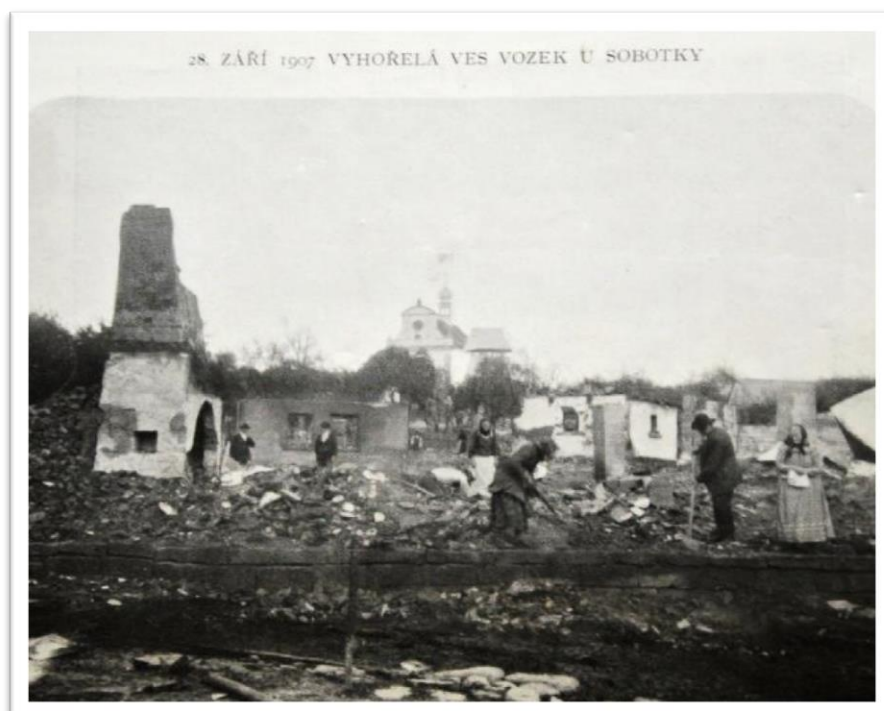
Kostel i zvonici jsme si mohli prohlédnout zblízka, ale mne zaujalo čtení z kroniky obecné školy v Horním Bousově, které zapsal řídící učitel Jan Vogel. Týkalo se obrovské katastrofy pro tamní lidi, a protože je popsáno tak věrně, dovolím si zde z kroniky citovat:

Den svatého Václava /28. září 1907/ zůstane nesmazatelným písmem zapsán v paměti nejen obyvatelů vozeckých, ale i všech, kdož byli svědky hrozného požáru, toho dne ve Vozeku vzniklého. Kvetoucí obec (dnes přejmenovaná na Osek – pozn. autorky) v několika málo hodinách proměnila se z polovice v sutiny. hatá úroda letošní, uložená ve stodolách, dravým živlem zničena. Obyvatelstvo připraveno o vše, co mělo, ježto na záchranu nebylo lze pomysleti před 4. hodinou odpolední. V tu dobu hrál si čtyřletý hošík rolníka Františka Bernarda v přístodůlku a rozžehl si ohniček. Plazivý plamének

nespokojil se však potravou snesenou nerozumným děckem, nýbrž záhy zachvátil celou stodolu a v málo okamžicích stálo nejen stavení Bernardovo, ale i sousední budovy v jednom plameni. Lidé byli na polích, když truchlivě zazněl zvon z památné zvonice kostelíku druhdy českobratrského, volaje osadníky domů k ochraně majetku. Pronikavé zvuky trubek hasičských mísily se v praskot hořících budov, řev dobytka, vytí psů. Srdcelomný nářek postižených obyvatelů zvyšoval hrůzy dne. Leč přes to, že dostavily se záhy 22 hasičské sbory, mezi nimiž i sobotecký s parní stříkačkou, nebylo možno k žárovišti se přiblížit pro nesmírné vedro. Hasiči museli se omezit na chránění zbylé části vesnice, však i tuto práci znesnadňoval jim veliký nedostatek vody. Aby míra

neštěstí byla dovršena, zanesena větrem jiskra do hromady vynesených svršků a ty se v okamžiku vznaly. Vyhořelo 18 celých rolnických usedlostí, chlív z č. 45. Zničeno vše, co plamen zničit mohl, veškerá úroda, domácí a hospodářské náčiní, 6 velkých kusů hovězího dobytka, přes 20 vepřů a veškerá drůbež. Těžké popáleniny v obličeji a na rukou utrpěl rolník, u něhož oheň vypukl. Způsobená škoda odhaduje se na 400 000 korun. Budovy – a to jen obytné – byly pojištěny velmi nízko.

Teprve ráno bylo lze přehlédnouti celý obraz hrůzy. Z kouřících zbytků stavení dosud vyšlehovaly plameny, aby dokonaly dílo zkázy, hromady popelu značily místa, kde včera uloženy byly bohaté výsledky žni.

Zdechlíny zvířat, pokud nebyly obráceny v popel, zvyšovaly obraz děsného díla ničivého živlu. Nařikající muže, ženy a děti, strnule na dílo spousty pohlížející, potáčeli se mezi zbytky svého majetku. Dojemno bylo patřiti na to, kterak upřímný a dobrý poslanec pan Jindřich Gustav Maštálka, který od časného jitra mezi touto spoustou dlel, na všech stranách radou i skutkem obětavě pomáhal, začož mu ubožáci vroucími, zaslzenými pohledy děkovali.

Ve prospěch pohořelých ve zdejší obci /Horní Bousov/ podniknutá sbírka vynesla 320 korun, 46 haléřů. Nájemce dvora zdejšího pan Václav Novák přispěl k ní 100 korun. Mimo peněz dostalo se jim pomoci pící, stelivem i potravinami a obilím k setí.“

Tak opravdově a dojemně je ona hrůza popsána v kronice bousovské, že má člověk pocit, že se to stalo snad včera, přímo před jeho očima. Jen částky, které se sešly ve sbírce na pomoc vozeckým chudákům napovídají, že se skutečně jednalo o dobu před 111 lety.

Za zmínku v dnešním Oseku stojí i dřevěná šestiboká zvonice, postavená v r. 1601 na místě, kde stála původní. Je pozoruhodná svou vzpěradlovou konstrukcí - trám nesoucí zvon je vzepřený šikmo vzhůru ukloněnými trámovými vzpěrami. Stavba je s otevřeným prostorem u zvonu, nahoru se zužující s možností výhledu do krajiny. Kulturní památkou je prohlášena nejen zvonice, ale také kamenná zeď hřbitova.

Abych se vrátila k naší cestě silvestrovské, samozřejmě jsme pokrčovali dál z Oseka na Střehom, když se záhy po mé pravé ruce objevilo něco, co mi v této krajině připomnělo, že je čas na oběd. Ten se ale nekonal, bylo totiž Silvestra. Přesto musím alespoň jedné části našich čtenářů udělat radost. Myslím zejména té, která mi posílá vánoční přání na věnci z klobás a místo svíček má 4 plechovky „plzeňského“. Víte vy, kde je HAVLÍKŮV DVŮR? Ten, který se honosí nejlepším hovězím masem daleko široko, nejlepšími hamburgery, které alespoň na fotkách zde vypadají skutečně nádherně? Ano, je to tam. Kousek za obcí Osek směrem na Střehom. Otevřeno mají denně od 11 hodin, tedy tak akorát na oběd, ale jejich jídlo i syrové maso si prý můžete odnést také domů. Prý chutná opravdu báječně, alespoň podle recenzí na internetu.

Tak tedy, krásný a příjemný rok 2019, a třeba se někdy potkáme právě ve dvoře, tentokrát ne na našem dvoře bačalském, ale Havlíkově.

Alena Varhanová

Z OBECNÍHO DIÁŘE

Tužky do rukou, bude se psát!

S dostatečným předstihem bych čtenáře Pramínku ráda seznámila s akcemi, které se v letošním roce v naší obci chystají.

Sobota 2. března 2019

Dopoledne od 9.00 do 11.00 hodin hromadný výběr poplatků za odpad a pejsky. Zároveň tímto dnem také zahájíme chalupářské úřední hodiny, tj. první sobotu v měsíci.

Od 14.00 hodin dámské posezení v pivnici U Bači u příležitosti MDŽ (možno i s mužským prvkem☺). Povídání, vzpomínání, dobrá nálada, drobný dárek a něco na zub.

Sobota 23. března 2019

Vítání jara – jarní přírodovědná procházka k Hraběněčině studánce. Závěr výletu v pivnici U Bači. Děti mají občerstvení zdarma.

Pondělí 25. března 2019

Od tohoto data plus minus budou přistaveny v obci **3 kontejnery pro uložení velkoobjemového odpadu** po dobu 3 týdnů. Prohrabejte půdičky a připravte si nepotřebné harampádi.

Sobota 30. března 2019

Brigáda na úklid obce. Tentokrát se zaměříme též na úklid obecních skladů, kde se najde spousta nepotřebných odložených věcí, které vyneseme do kontejnerů. Po skončení brigády teplé občerstvení v pivnici.

Úterý 30. dubna 2019

Pálení čarodějnic.

Pátek 24. a sobota 25. května 2019

Volby do Evropského parlamentu.

Sobota 22. června 2019

Vítání prázdnin. Přátelský večer při kytáře.

Sobota 20. července 2019

Letní kino.

Sobota 17. srpna 2019

Bačalské selské trhy, večer letní kino.

Změna programu vyhrazena, sledujte webové stránky obce www.bacalky.cz a vývěsky. Mnoho zajímavých kulturních akcí, na kterých se organizačně také podílíme, se koná v Libáni.

Srdečně za pořadatele zve Pavla Kaprasová.

Vadí vám, že se ze zemědělské krajiny pomalu stává poušť bez života? Z dříve všudypřítomných chocholoušů a koroptví jsou ohrožené druhy, není lehké ukázat dětem motýla nebo zajíce. Opakovaně slyšíme varovné zprávy o úbytku opylovačů a o zhoršování kvality půdy. Na mnoha polích vidíme hluboké erozní rýhy, životodárná voda odtéká bez užitku nebo způsobuje škody. Povrchové i spodní vody jsou znečištěné pesticidy. Odmítáte se smířit s argumentem, že je to daň za levné potraviny? Nechcete čekat, až dopady průmyslového zemědělství dosáhnou každého z nás? Zapojte se do petice České společnosti ornitologické „Vraťme život do krajiny“ a pošlete jasný signál našim politikům, že nám stav naší přírody není lhostejný.

<https://birdlife.cz/petice-za-krajinu>

Toto číslo vychází 8. 2. 2018. Příští vydání Pramínku plánujeme na 15. 3. 2019.

Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Spolek Bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.

Tento výtisk připravili: Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slávek. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: Sl. Zeler. Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.

Roznášku zajišťují: S. Zeler, Z. Šátková, J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obračejte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo pošlete na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vložte do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky-Lično.

Na tisk Pramínku přispěli: p. Bělková 200Kč, p. Nechutová 200Kč.

Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítáme vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.